

Kurdistan i 1980'erne. Dansk Folkeparti og regeringen har i Retsudvalgets beretning nr. 3 den 25. april 2003 betonet, at personer, der mistænkes for krigsforbrydelser i videst mulig omfang skal retsforfølges i deres hjemland eller ved en international krigsforbryderdomstol, tribunal eller lignende. Disse partier har udtrykkeligt peget på muligheden for, at hærchefen retsforfølges i forbindelse med et kommende retsopgør vedrørende forbrydelser begået under Saddam Husseins regime i Irak. Den mulighed er rykket nærmere med anholdelsen af Saddam Hussein og mange af hans nærmeste medarbejdere. Justitsministeren bør derfor fortælle sin statsadvokat, at der – nu som før – er et politisk flertal, der ønsker, at sagen mod hærchefen først og fremmest skal søges behandlet uden for landets grænser. Desuden bør ministeren bekræfte, at ministeriet ikke har planer om at fremsætte begæring om udlevering af den tidligere hærchef Nizar al-Khazraji til strafforfølgning i Danmark.

Svar (7/1 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som anført i min besvarelse af spørgsmål nr. S 490 og S 803 vedrørende samme emne kan det i mangel af et internationalt eller irakisk retsopgør, som omfatter den tidligere irakiske hærchef, blive aktuelt at søge den pågældende udleveret til retsforfølgning i Danmark.

Om der skal fremsætte en sådan udleveringsbegæring, vil blive afgjort af Justitsministeriet, når og hvis den pågældendes opholdssted lokaliseres. De oplysninger, som på dette tidspunkt måtte foreligge om mulighederne for gennemførelse af et internationalt eller irakisk retsopgør mod den pågældende, vil indgå i en sådan afgørelse, idet et internationalt eller irakisk retsopgør som tidligere anført vil have første prioritet.

Hærchefen er imidlertid fortsat efterlyst af de danske myndigheder via Interpol, og statsadvokaten fortsætter i overensstemmelse hermed bestræbelserne på at lokalisere den pågældende.

Spm. nr. S 1447

Til udenrigsministeren (30/12 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil udenrigsministeren give en orientering om status for planerne om et fremtidigt forsvarssamarbejde, herunder hvordan Danmarks forhandlingsposition tegner sig i forhold til eventuelt kommende drøftelser om forsvarsdimensionen set i lyset af topmødet i Bruxelles den 12-13. december 2003, og hvordan vurderer ministeren udfaldet af topmødet vedrørende forsvarssamarbejdet i forhold til forfatningstraktaten?«

Begrundelse

Den 13. december 2003 forlød det, at der var blevet opnået enighed om store dele af EU's forsvarspolitiske samarbejde herunder om den såkaldte musketéred, som en række af EU's neutrale medlemslande ellers ved flere lejligheder har problematiseret. Enigheden bestod efter sigende i, at der efter selve musketéreden, hvor medlemsstaterne lovede hinanden at yde »al den hjælp og bistand, der ligger inden for deres formåen«, blev tilføjet, at en sådan forpligtelse »ikke skal forringe den specifikke karakter af visse medlemsstaters sikkerhed og forsvarspolitik«.

Ministeren er i denne forbindelse citeret i Information for at konkludere, at forsvarsklausulen – underforstået med ovennævnte tilføjelse – stadig vil have en værdi. Det forlød samtidig fra topmødets første dag, at de lande, der måtte ønske at gå videre med forsvarsarbejdet, ville få lejlighed til at gøre dette i et såkaldt »permanent struktureret samarbejde« f.eks. ved at stille tropper til rådighed for fælles aktioner. Dog således at deltagerne i et sådant samarbejde til enhver tid kunne melde fra.

Regeringscheferne er derudover tilsyneladende nået til enighed om oprettelsen af en militær EU-planlægningscelle til afløsning for det fra amerikansk hold kritiserede militære EU-hovedkvarter. Denne »planlægningscelle« oprettes ad hoc, når der er behov for den f.eks. i forbindelse med den forestående planlægning af en eventuel europæisk intervention i konflikten i Den Demokratiske Republik Congo – det tidligere Zaire.

Planlægningscellen tænkes ikke indføjet i forfatningstraktaten, hvilket giver spørgeren anledning til specifikt at bede om ministerens oriente-